

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת וירא תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

בְּיַדְתִּי מְשִׁיחַ יֵשׁ מֵאָה קוֹלוֹת כְּמוֹ בְּשׁוֹפָר, וְלִכֹּן מֵאָה קוֹלוֹת בְּגִימְטְרִיא מְלַחֶמֶת גּוֹג וּמַגּוֹג

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (ויק"ר כז, ז) רַבִּי לֹוי פֶּתַח "הֵן אַתֶּם מֵאִין וּפְעֻלְכֶם מֵאִפְעַ", מִק' פְּעִיּוֹת שֶׁהָאִשָּׁה פּוֹעָה בְּשַׁעָה שְׁיוֹשְׁבֵת עַל הַמִּשְׁבֵּר, תִּשְׁעִים וְתִשְׁעִים לְמִיתָה וְאַחַת לְחַיִּים. אָמַר ר' בְּרַכְיָה הֵן לְשׁוֹן יְוֹנִי הוּא אֶחָד, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵמָה אַחַת אַתֶּם לִי מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם מֵאִין מֵאוֹתָן שֶׁפֶתַב בָּהֶם "כָּל הַגּוֹיִם כָּאִין נִגְדוּ", "וּפְעֻלְכֶם מֵאִפְעַ" אָמַר ר' לֹוי כָּל פְּעֻלוֹת טוֹבוֹת וְנִחְמוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אִינֶם אֵלָא בְּשִׁבִיל פּוֹעָה שְׁפָעִיתֶם לְפָנַי בְּסִינֵי וְאַמְרַתֶּם "כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע". וּמוֹבָא בְּחֻדוֹשֵׁי הַרְשֵׁב"ץ (ר"ה) בְּעַל הָעֶרְוֹךְ כֶּתֵב שֶׁתּוֹקַע מֵאָה כְּנֶגֶד מֵאָה פְּעִיּוֹת דְּאִימִיָּה דְּסִיסְרָא, כְּדֹדְרִשִׁינּוּ "הֵן אַתֶּם מֵאִין וּפְעֻלְכֶם

מאפע" ממאה פגיות שהאשה פועה בלדתה. תשעה ותשעים למיתה ואחת לחיים. רואים שהמאה קולות של השופר הם כנגד מאה קולות של יולדת שעליהם נאמר שהיא צועקת ותשעה ותשעים למיתה ואחת לחיים. וכן מצינו בזהר (הקדמה יג:) שהשופר מסמל את היסוד של אמא עלאה ששם מקום הלדה. וכן מובא בספר 'המנהיג' (ר"ה כא) שמאה הקולות של שופר הם כנגד מאה קולות שהיולדת צועקת בזמן לדה. לפי זה נראה לבאר שלכן מאה קולות בגימטריא מלחמת גוג ומגוג לרמז שמלחמת גוג ומגוג היא עצמה התהליך לדת משיח שיש בו גם כן מאה קולות באותה בחינה של תשעה ותשעים למיתה ואחת לחיים, כי השופר תכליתו לעורר לתשובה, וכן מלחמת גוג ומגוג תכליתה לעורר את עם ישראל לתשובה לזכות לגאולה, ולכן מקשר המדרש את מאת קולות היולדת עם הגאולה: אמר הקדוש ברוך הוא אמה אחת אתם לי מאמות העולם מאין מאותן שכתב בהם "כל הגוים כאין נגדו", ופעלכם מאפע" אמר ר' לוי כל פעלות טובות ונחמות שהקדוש ברוך הוא עתיד לעשות עם ישראל אינם אלא בשביל פועה שפעיתם לפני בסיני ואמרתם "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע". וכן שופר עם המלה והכולל בגימטריא מאה קולות או מלחמת גוג ומגוג. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שגם אילו של יצחק שהשופר בא להזכיר עולה בגימטריא עם המלים מאה קולות או מלחמת גוג ומגוג.

לכן אמר מרן הג"ר משה שטרנבוף שליט"א **בערב ראש השנה תשפ"ד** שעלולה להיות שנה מסכנת כיון שלא תוקעים בשופר בשבת, והאר"י בענין שאם אין שומרים שבת כראוי, השנה הופכת להיות מסכנת. כפי שהיה בחרבן שני בתי המקדשות שארעו בשנים שראש השנה שלהם חל בשבת. ובארנו שאם אין שומרים שבת שתשלים את המאה קולות, זה גורם שאין המתקה למאת הקולות של מלחמת גוג ומגוג, וכפי שראינו לצערנו ביום שמחת תורה האסון הנורא שפקד את בית ישראל. וכן **מא"ה קולות** נרמזים 4 פעמים בס"ת בכתוב על תשובה שהיא גם התכלית של מלחמת גוג ומגוג: (יחזקאל לג, יא) "שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יפשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו".

מצינו בגמרא (סנהדרין צד.) בקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו משיח, וסנחריב גוג ומגוג. ומובא ב'מגלה עמקות' (קפא) והיה סנחריב ממש נמרוד. והוא בעצמו לעתיד לבא גוג ומגוג. ומצינו קשר בין סנחריב לסיסרא, כמובא בגמרא (סנהדרין צו:) מבני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלים, מבני בניו של סנחריב למדו תורה

בְּרַבִּים, וּמֵאֵן נִינְהוּ שְׁמַעִיָּה וְאַבְטָלְיוֹן. וּבְפָרוּשׁ 'יְפֵה עֵינַיִם' שֶׁם מְבִיא מִדְרָשִׁים חֲלוּקִים אִם שְׁמַעִיָּה וְאַבְטָלְיוֹן יֵצְאוּ מִסְנַחְרִיב אוֹ מִסִּסְרָא. וְכֵן מִדְרָשִׁים רַבִּים מְזַכְרִים אֶת סְנַחְרִיב וְסִסְרָא יַחַד, וְכֵמוּ שְׁמַצִּינוּ בְּמִדְרָשׁ (אִיכ"ר הַקְדָּמָה טו) אֲלֵהֵיהֶם שֶׁל אִמָּה זוֹ נִפְרַע הוּא מִפְרָעָה וּמִסִּסְרָא וּמִסְנַחְרִיב וְכִיּוֹצֵא בָהֶן. וְכֵן מְצִינוּ בְּפִסְיִקְתָּא רַבְתִּי (כג) "יָמִים יוֹצְרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם", רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יוֹם בְּיוֹמוֹ יוֹם שֶׁל סִסְרָא יוֹם שֶׁל סְנַחְרִיב יוֹמוֹ שֶׁל גּוֹג. וְכֵן מְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (אֵגֶדֶת בְּרֵאשִׁית ח) הַפּוֹכְבִּים שְׁלוּחֵיו שְׁמָא יָכוֹל סִסְרָא לַעֲמוֹד פְּנִגְדוֹן שְׁנֵאמֵר "מִן שְׁמַיִם נִלְחָמוּ הַפּוֹכְבִּים מִמְּסֻלוֹתָם נִלְחָמוּ עִם סִסְרָא". מִלֵּאָךְ שְׁלוּחוֹ שְׁמָא יָכוֹל סְנַחְרִיב לַעֲמוֹד פְּנִגְדוֹ שְׁנֵאמֵר "וַיֵּצֵא מִלֵּאָךְ ה' וַיִּדְּ בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר". וְכֵן מוּבָא בְּרַמ"ע מִפְּאֵנוֹ' (גִּלְגּוּלֵי נִשְׁמוֹת' ס) בְּנֵיוֹ שֶׁל סְנַחְרִיב אֲדַרְמֵלֵךְ וְשִׂרְאָצֵר עַל שֶׁהֲרִגוּ אֲבֵיהֶם, בָּאוּ בְּגִלְגּוּל שְׁמַעִיָּה וְאַבְטָלְיוֹן, וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל שְׁמַעִיָּה וְאַבְטָלְיוֹן מְבַנְּי בְּנֵיוֹ שֶׁל סְנַחְרִיב. וְרוֹאִים שְׁשְׁמַעִיָּה וְאַבְטָלְיוֹן שֵׁישׁ אוֹמְרִים שֶׁנִּלְדוּ מִסִּסְרָא הֵיוּ גִלְגּוּל בְּנֵיוֹ שֶׁל סְנַחְרִיב. וְכֵן סְנַחְרִיב בְּגִימְטְרִיא סִסְרָא. וְכֵן מְצִינוּ בְּזֵהַר (ח"ג ע"ג) שֶׁהַכּוֹכְבִּים שֶׁנִּלְחָמוּ בְּסִסְרָא יִלְחָמוּ לְעֵתִיד לְבֵא בְּגוֹג וּמְגוּג כְּשֶׁה' יִפִּיל אֲבְנֵי אֱלֹגְבִישׁ עַל הָאֲמוֹת. וְכַפִּי שְׁבָאֲרָנוּ שְׁסִסְרָא קָשׁוּר עִם סְנַחְרִיב שֶׁהוּא גּוֹג.

לְפִי זֶה מְבֵאֵר מְדוּעַ לּוֹמְדֵת הַגְּמָרָא (ר"ה ל"ג) הַלְכוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר מִהֶבְכִי שֶׁל אִמּוֹ שֶׁל סִסְרָא הֲרָשַׁע, שֶׁבְּכַתָּה עַל בְּנֵה כְּשֵׁלָא חִזַּר מִהַמְּלַחְמָה נֶגְדַּד יִשְׂרָאֵל, וְאִיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לָהּ שֶׁמִּמְנָה לּוֹמְדִים אֶת הַלְכוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר. וּבִתְרוֹסְפוֹת (שֵׁם ד"ה שִׁיעוֹר) מְבִיא מִה'עֶרְוֶד' שְׂאֵנוּ תּוֹקְעִים מֵאֵה קוֹלוֹת, כְּנֶגְדַּד מֵאֵה פְּעִיּוֹת דְּפִעִיָּא אִימִיָּה דְּסִסְרָא. וְרוֹאִים שְׁגַם אֶת הַדִּין שֶׁל מֵאֵה קוֹלוֹת לּוֹמְדִים מִמְּנָה כִּי סִסְרָא קָשׁוּר עִם סְנַחְרִיב שֶׁהוּא גּוֹג שֶׁמִּלְחָמְתוֹ תּוֹלִיד אֶת הַמְּשִׁיחַ בְּסוּד מֵאֵה הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַשׁוֹפָר.

מוּבָא בְּסִפְר 'עֶשְׂרָה מְאֻמְרוֹת' (חֲקוֹר דִּין ה' י"א) אָמְרוּ חֲכָמִים ז"ל דְּבָרִים שְׁלֹא נִגְלוּ לְמִשְׁהָ אֱלֹא כְּלָלִים כְּלָלִים נִגְלוּ לְרַבִּי עֲקִיבָא וְכו', לְפִיכֵךְ בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקַפָּה שְׂכִינָה שְׁלֹא יֵאבֵד סִסְרָא, בְּשִׁבִיל שֶׁלְשֵׁלַת יוֹחֲסִין שֶׁהִיָּתָה גְּנוּזָה בּוֹ עַד שֶׁנִּתְעַבְּרָה מִמֶּנּוּ יַעַל בְּבִיָּאָה שְׁלִישִׁית מִשְׁבַּע בִּיאוֹת שֶׁל סִסְרָא. וְשְׁמַעִיָּה מִהֲרַח"ג ר' ש. רִיִּסְקִין שְׁלִיט"א שְׂרַבִּי עֲקִיבָא שְׁנוֹלַד מִסִּסְרָא וַיַּעַל הִיָּה קָשׁוּר עִם בֵּר כּוֹכְבָא עַד שֶׁחָשַׁב אוֹתוֹ לְמַשִּׁיחַ. וְגַם בְּמִלְחַמַּת סִסְרָא מְצִינוּ קָשֶׁר לְכּוֹכְבִּים (שׁוֹפְטִים ה, כ) "מִן שְׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכְבִּים מִמְּסֻלוֹתָם נִלְחָמוּ עִם סִסְרָא". וְכֵן מֵה שְׁכַתּוֹב אֲצֵל אִם סִסְרָא "בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקַפָּה", הִיָּתָה זוֹ הַסְּתַפְּלוֹת בְּכּוֹכְבִּים. וְכֵמוּ שְׁכַתּוֹב עַל מְשִׁיחַ: "דְּרַךְ כּוֹכַב מֵעֵקֶב". וְכֵן מְצִינוּ בְּגְמָרָא (יְבֻמוֹת טז). אָמַר לוֹ, אֵתָה הוּא עֲקִיבָא בֶן יוֹסֵף שְׁשִׁמְךָ הוֹלֵךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. וְרוֹאִים שְׂרַבִּי עֲקִיבָא

הוא בחינת קול השופר שהולך מסוף העולם ועד סופו. וכן הכתוב "מן המצר קראתי יי' לפני במרחב" ר"ת עקיב"ה, דכתוב זה מרמז על קול השופר שעולה לבינה, וזה סוד נשמת רבי עקיבא. וכן עקיבה ותקיעה הן אותן אותיות חוץ מהאות ב' של עקיבה, והאות ת' של תקיעה שהן יחד ת"ב שהוא תרגום של תשובה. והוסיף הרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א ש'לשמוע קול שופר' בגימטריא 'סוד תורה שבועל פה', שרש נשמת רבי עקיבא.

והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שמיצ"ר אותיות צירי"ם שיש בלידה שנומזת בשופר, וכן הבכי של התינוק בלידה מרמז על קול השופר מלבד המאה קולות של הילדת. ובראש השנה היתה לדת אדם הראשון שהיא סוד לידת משיח, כי אד"ם ר"ת אדם דוד משיח כידוע שהם אותה נשמה, וכמו שבלידה הראש יוצא קדם, כך ביום ראש השנה ה' לקח את העפר ליצור את ראשו של אדם הראשון, שהיה ראש ליצורים, מארץ ישראל שהיא ראש עפרות תבל, בחדש תשרי שהוא אותיות רשית. וכן תשפ"ד ר"ת תקיעת שופר פקידת דוד. וכן מובא ב'ט"ז' (א"ח תקפד, ב) שמעתי שהגאון הרב מהר"ר פיווש מקראקא ז"ל היה מל בראש השנה ולא קנח פיו אחר המילה, אלא בפה המלכלך בדם מילה תקע בשופר לערב מצות מילה בשופר, ורואים שתקיעת שופר קשורה עם דם מילה שהוא המשך של דם לדה. וכן דם ישראל בגימטריא שופר.

מובא ב'פרקי דר"א' (פ"ד) ששה קולן הולך מסוף העולם ועד סופו וכו', בשעה שהולד יוצא ממעי אמו, ובשעה שהנשמה יוצאת מן הגוף. ומבאר לדברינו פיון שלידה היא סוד קול השופר שהולך מסוף העולם ועד סופו. לכן הקול של יולדת הולך מסוף העולם ועד סופו. וגם במיתה כשהנשמה יוצאת מהגוף הקול הולך מסוף העולם ועד סופו, כי מיתה היא בבחינת לדה כפי שהבאנו שבלידה תשעה ותשעים למיתה ואחת לחיים. דהעולם הזה הוא בבחינת נקבה שמסמלת את המלכות שמקבלת את הנשמות מהיסוד, וכשם שהולד גדל ברחם אמו כך האדם גדל בעולם, ויצאת הנשמות מהעולם היא בבחינת יציאת הנשמות מהנקבה בזמן לדה. וכן מצינו במשנה (אבות ד, טז) רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. התקן עצמו בפרוזדור, כדי שתכנס לטרקלין. ומובא בתוספות (בכורות מו:) שהרחם נקרא בשם פרוזדור. ומבאר לדברינו דהמשנה מרמזת שאדם צריך להכין את עצמו בעולם הזה שהוא בבחינת רחם ופרוזדור, כדי שיוכל להכנס לטרקלין בזמן מיתה, שהיא בבחינת לדה. וכן מצינו בגמרא (שבת קכח:) שלדה נקראת בגמרא פתיחת הקבר. וכן פתיחת הקבר למת היינו קבורתו, היא בבחינת לדה עבורו. ולכן פתיחת הקבר בלדה

היא שלשה או שבעה או שלשים, כמובא בגמרא שם: **עד מתי פתיחת הקבר אמר אביי שלשה ימים, רבא אמר משמיה דרב יהודה שבעה, ואמרי לה שלשים**. כמו שבנפטר יש הלכות מיחדות לשלשה ולשבעה ולשלשים. וכן מא"ה קולות נרמזות באות ראשונה, שניה, שלישית ורביעית בפסוק שמדבר על קולות ההספד שעושים על המת: (קהלת יב, ה) **"כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופדים"**.

סנוני אותיות מחב"ל בתנ"ך

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שבכל התנ"ך יש 1372 סנוני אותיות מחב"ל כמנן מלחמת גוג ומגוג תשפ"ד, וכפי שראינו שהמחבלים מעזה מעוררים את מלחמת גוג ומגוג בכל העולם. בנוסף יש עוד 1000 סנוני אותיות מחב"ל עם מ"ם סתומה, וכידוע מספר 1000 הוא המספר של הגאולה העתידה. הסנון האחרון בתנ"ך מופיע בפסוק: (דבה"ב לו, כ) **"ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס"**. ורואים רמז על החרבות של המחבלים במלחמת חרבות ברזל, וגם קשר למלך פרס שמחריב את כל העולם בזמן ביאת המשיח.

הסנון מחב"ל מספר תשפ"ד מתחלת התנ"ך, שהוא גם הסנון ה-477 מתחלת הנביאים כמנן **בעת"ה**, שאחריו נשארו עוד 588 סנונים כמנן **מלחמת גוג ומגוג**, מופיע בפסוק: (יחזקאל כא, לג) **"ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהו"ה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: בחזות לך שוא בקסם לך קזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ: השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיה [ר"ת אתחיל יום חתימת פתקין] עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהו"ה דברתי"**.

הסנון מחב"ל הבא אחריו שהוא מספר 588 מסוף התנ"ך וסנון 123 מסוף הנביאים כמנן **מלחמה**, מופיע בפסוק (יחזקאל כב, ה) **"ואמרת כה אמר אדני יהו"ה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: בדמך אשר שפכת אשמת ובגלולתך אשר עשית טמאת ותקריבי מיך ותבוא עד שנותיך על פן נתייך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות: הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה"**. ומבאר המצודות דוד: **האם רוצה אתם להתנכח עם אנשי עיר הדמים השופכת דם אנשים נקיים**. **"והודעתה" אז הודע להם בהוכוח את כל**

תועבותיה וכו', ועוד עשתה עליה דברים תועבים ומאוסים כגלגל של רעי למען טמא את העיר הזאת להרחיקה מעל פניו. וכן מהאות מ"ם של מחב"ל מספר תשפ"ד מההתחלה, עד האות מ"ם של מחב"ל מספר מלחמת גוג ומגוג מהסוף יש 451 אותיות כמנין ישמעאל.

יִתְּכֶן שֶׁהַחֶמֶס שְׂזוּחָלִים בְּעַפָּר כְּנִחָשִׁים הֵם הַנָּחֵשׁ שֶׁהַכִּישׁ אֶת רַחֵם הָאֵלֶּה לְהוֹלִיד מְשִׁיחַ בְּיוֹם שְׁמִינֵי עֶצְרַת.

מצינו בזהר (ח"ג קכו.) יצר הרע מצד ימין שלו דרגת ישמעאל נקרא נחש. ומצד שמאלו דרגת עשו סמאל נקרא קלב, ומשום שהיא מצד הימין אבן. ומצד השמאל גחלת. בה לוקח הקדוש ברוך הוא נקמה מישמעאל ואדום, שהם אשים נכריים ומים הזידונים. והממנים שלהם סמאל ונחש. סמאל אש הגיהנום, ממנה על האמה של עשו. נחש ממנה על האמה של ישמעאל, והוא רהב הממנה על המים. ורואים שקלפת ישמעאל היא בחינת נחש. ומצינו במדרש (ילקוט האזינו תתקמ"ה) "אספה עלימו רעות חצי אכלה בם". הריני מכניס ומביא עליהן כל הפורעניות כלן כאחת. דבר אחר שיהיו כל הפורעניות כלות והם אינם כלים, וכן הוא אומר "חצי אכלה בם" שיהיו חצי כלים והם אינם כלין. שמעתי מהרה"ג ר' יחיאל סבב שליט"א ועוד תלמיד חכם אחד שליט"א שהמלים "רעות חצי" בגימטריא תשפ"ד. ו"חצי" בגימטריא חמס. וכן הפסוק שאחריו "מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי וישן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר" מרמז על מחבלי החמס שזוחלים בעפר כנחשים וחופרים מנהרות להשמידנו ר"ל. וכן עצות הפנים שיש לקלפת עזה מרמזת שיתכן שהם הנחש שמכיש את רחם האילה להוליד משיח, וכפי שרואים שהמלחמה שהתחילה שם מתגלגלת למלחמת עולם שאתה גבוא משיח. וכן חמאס נחש ברחם האילה במקסימום עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא ה'תשפ"ד. במשך השנים ראינו שהם נסו כמה

וכמה פעמים לצאת למלחמה ולא הצליחו והיו נסים גדולים, ודוקא ביום הגדול שמיני עצרת עלה בדם הטבח הנורא שעשו לעם ישראל ולקחו בשבי וכו'. לרמז שכעת יש פתיחת הקבר ממש של השכינה שמולידה משיח, ואין פתיחת הקבר בלא דם. וכן תעלת הלידה בגימטריא אילת השחר שמסמלת את לדת משיח, בסוד הנחש שמכיש את האילה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם עבאדי שליט"א שמזמור כ"ב בתהלים שמרמז על יום כ"ב בתשרי שהוא יום שמיני עצרת בו היה הטבח הנורא פותח בפסוק: "למנצח על אילת השחר מזמור לדוד". בהמשך בא הפסוק שמכונים בו את סוד הלידה בכל יום, בסדור הרש"ש: "ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו" רמז על המלטת הולד בלידה. ובהמשך שם עוד פסוקים שמרמזים על לדה: "כי אתה גחי מבטון מבטיחי על שדי אמי: עליך השלכתי מרחם מבטון אמי אלי אתה וגו', ואתה יהו"ה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה".

מובא בשם הרה"ק רבי משה צבי מסאנוראן זצ"ל שאמר שהספרא אחרא נקרא בשם נח"ש סמאל, והאותיות נ' ש' של נחש הן אותיות של החלק הטוב והקדשה שממנו יונק הנחש, והאות ח' של נחש היא סמל של החלק הרע. כמו כן האותיות א' ל' של סמאל הן אותיות של החלק הטוב והקדשה שממנו הוא יונק, והאותיות ס' מ' הן סמל של החלק הרע. ולכן נאמר במבול "מלאה הארץ חמס". ורואים שאותיות חמ"ס קשורות עם הנחש שמכיש את רחם האילה להוליד משיח. והוסיף הרה"ג ר' חיים ש. שליט"א שחדש מרחשון בגימטריא נחש ועמלק, וכפי שרואים את האותיות נח"ש בתוך חשו"ן, ומ"ר בגימטריא עמלק. לרמז שחדש חשו"ן מסגל לנחש שמכיש את רחם האילה להוליד משיח.

מובא בספר 'הלקוטים' להאריז"ל (בראשית כט) שראשי תבות הם בחינת חסדים של התבות, וסופי תבות הם בחינת גבורות של התבות. ולפי זה יוצא שממצאים באות שניה ושלישית באמצע התבה הם בחינת קו האמצע של התבות. וראה זה פלא האותיות: חמ"ס נח"ש מופיעות בנוטריקון יחיד בתנ"ך באות שלישית שהוא קו האמצע שרמז במקום הלידה, בפסוק שמדבר על דם פסח במצרים, שהוא סמל לדם של לדת גאלת מצרים: (שמות יב, כא) "ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח". כמוכא בשער הפנוגות' להאריז"ל (פסח ח"ב ע' קמח) שדם פסח ודם מילה שבזכותם יצאו ישראל ממצרים היו בבחינת דם לדה של לדת כלל ישראל. דם מילה בבחינת דם טהר, ודם פסח בבחינת דם טמא. ולכן אומר רש"י שם "משכו" ידיכם מעבודה זרה, וכמו שהשתלשל הטבח הגדול בגבול עזה במקום שרקדו מסביב לפסל של עבודה זרה. דכל ענין הלידה זה ברור הטוב מהרע כפי שהבאנו

מהארז"ל שיש ר"ע ימים בהריון, והריון בגימטריא רע. וכל ענין הלדה הוא לברר את הטוב מהרע שזה גורם את יציאת הדם בלדה שמסמל את השפיכת דם שיש בלדת משיח. אף שאיננו יודעים חשבונות שמים על כל אלו שנטבחו שהרבה מהם צדיקים או תינוקות שנשבו וכו', הקב"ה מרמז לנו בצורת האסון את לדת משיח וברור הטוב מהרע. וכן אותיות רח"ם אי"ה בתוך אותיות א"ם הינו הרחם שבתוך האמא וכידוע שהרחם עצמו נקרא אם, נרמזות בכל מקום שכתוב "אלהים אחרים" שממש הם יונקים עד רגע הלדה שהטוב יוצא מהרע. וכן נח"ש חמא"ס מופיע בסנון אותיות יחיד בתנ"ך בפסוק שמרמז על ברור הטוב מהרע: (קהלת ב, ג) "וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם עיניו בראשו והפסיל בחשך הולך". וכן רח"ם אי"ה נרמזת באות שלישית מסוף המלה בפסוק של לדת שרש משיח: (בראשית לח, כט) "ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ". וכן האותיות נח"ש רח"ם האי"ה נמצאות ברצף בפסוק שמדבר על שירת הנשים אחרי קריעת ים סוף ששם היה גמר הלדה: (שמות טו, כ) "ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות". וכפי שמובא ב'שער הכוונות' להארז"ל (פסח יב) ובזה תבין ענין קריעת ים סוף שנקרע ביום זה שהוא קריעת רחם האי"ה שהוא היסוד שבה סוף לכל דרגין שבה על ידי זווג נשיכת נחש העליון דקטנות. והנחש המשיך לזנב בעם ישראל גם אחרי קריעת ים סוף כשבא עמלק להלחם עם ישראל, לכן האותיות נח"ש רח"ם אי"ה נמצאות ברצף בפסוק: (דברים כה, יח) אשר קרד בדרדך וזנב בך כל הנחשלים אחריד ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים".

הבאנו את הרמזים על לידת משיח שהתחילה ביום שמחת תורה בכתוב (דברים לב, יח) "צור ילדך תשי ותשפח אל מחלדך", הפסוק מדבר על הקב"ה שמוליד את עם ישראל, והמלה תשי"ר"ת יום שמחת תורה. וכפי שרואים בסדור הרש"ש שביום שמחת תורה יש כל שנה יחוד גדול של חדש תשרי שהוא מהיחודים הגדולים ביותר שיש במעגל השנה, ומכונים שהשכינה עוצרת בשמיני עצרת את הזרע להולדה ממך בבחינה הזאת של לדת משיח. וכן המלים "אל מחלדך" מרמזות על הנחש שמפיש את רחם האי"ה להוליד משיח, כמובא ברש"י: (איוב לט, א) "חלל אילות תשמר" לשון חיל ילדה, האי"ה רחמה צר ואין הולד יכול לצאת ובשעת לידתה אני מזמן לה דרקון ומפיש ברחמה ונפתח. וכן "חיל" הוא לשון פחד שהתפשט ברחבי ארץ ישראל. וכן "צור ילדך" עם המלים והכולל בגימטריא המשיח. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמספר "תשי" קשור עם יום שמחת תורה

שִׁמְקִרְבִים אֶת הַפָּר הַ71 שֶׁל חַג הַסִּכּוֹת, וְ"תִשִּׁי" בְּגִימָטְרִיא 10 פְּעָמִים 71. וְכֵן הַמִּלָּה "צוּר יִלְדֵךְ תִּשִּׁי" הִיא הַמִּלָּה 79039 מִתְחַלֵּת הַתּוֹרָה, וְהִיא הַמִּלָּה ה־939 מִסּוֹף הַתּוֹרָה רָמַז עַל הַמַּסְפָּר 39 הַגִּימָטְרִיא שֶׁל לְדָה. וְכֵן הַשְּׁתַלְשֵׁל הַתְּאָרִיק הַלּוּעִזִי שֶׁל יוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה תִּשְׁפ"ד 7/10 שָׁזָה 710 כְּמִנְיַן תִּשִּׁי. וְכֵן שְׁנַת תִּשְׁפ"ד נִרְמְזַת בְּסִנּוּן אוֹתִיּוֹת בְּתוֹךְ הַפְּסוּק שֶׁל הַקְּרִבַּת הַפָּר בְּשְׁמִינֵי עֶצְרַת: (בַּמִּדְבָּר כֵּט, לו) "וְהַקְּרִבְתֶּם עֲלֶיהָ אֵשׁ רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם" וְהַאוֹתִיּוֹת שֶׁבֵּין הַאוֹתִיּוֹת תִּשְׁפ"ד עוֹלוֹת לַגִּימָטְרִיא "תִּשִּׁי". וְכֵן לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּה בְּגִימָטְרִיא תִּשְׁ"ט וְהַשְּׁלֵב אַחֲרָיו הוּא יוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה ר"ת תִּשִּׁי.

שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה ג' ר' אַבְרָהָם פִּינְקֶלְשְׁטַיִן שְׁלִיט"א שָׁיֵשׁ סִנּוּן יַחִיד שֶׁל אוֹתִיּוֹת **כב"ת תִּשְׁפ"ד** בְּכָל הַתַּנְ"ךְ, הֵינּוּ רָמַז עַל יוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה **כ"ב תִּשְׁרִי תִּשְׁפ"ד**, הַסִּנּוּן מוֹפִיעַ בְּנִבּוּאֹת שְׁמוּאֵל עַל שְׁאוּל הַמֶּלֶךְ שִׁיפְלוּ בְּיַדֵּי הַפְּלִשְׁתִּים: (ש"א כח, יט) "וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּמָחַר אֶתְּהָ וּבְנֵיךָ עִמִּי גַם אֶת מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים". וּמִצִּינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (וִיק"ר כו, ז) "**מָחַר אֶתְּהָ וּבְנֵיךָ עִמִּי**", מֵאֵי "עִמִּי" אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן עִמִּי בְּמַחִיצָתִי. וְרוֹאִים שֶׁיֵּשׁ כְּאֵן רָמַז לְכָל אֵלוֹ שְׁנֵהֲרָגוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם שִׁיזְכּוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' יוֹאֵל טִיטְלִבּוּיִם שְׁלִיט"א שֶׁהַאוֹתִיּוֹת **יו"ם שְׁמַח"ת תּוֹרָה** נִמְצְאוֹת בְּחִבּוּר הַמִּלִּים: "**בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּמָחַר אֶתְּהָ וּבְנֵיךָ עִמִּי**". וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שֶׁבֵּין הַאוֹתִיּוֹת תִּשְׁפ"ד מִסְתַּתַּרְתַּת הַאוֹת לְמ"ד "עִמָּךְ בְּיַד פְּלִשְׁתִּים" כִּי הַאוֹת לְמ"ד בְּמַלּוּי לְמ"ד מ"ם דְּלָת בְּגִימָטְרִיא מִלְחַמַת גּוֹג וּמַגּוֹג.

מִצִּינּוּ בְּזֵהָר חֲדָשׁ (ש"ה"ש) "**וַיִּשְׁקֹד ה' עַל הָרְעָה**". וְכֵתוּב "**מִקֵּל שְׁקֹד אָנִי רוֹאֶה**". וְצִמְיַחַת הַשְּׁקֹד אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם. כֶּךָ מְשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז עַד תִּשְׁעָה בְּאָב. וּמִיּוֹם שֶׁהַשְּׁקֹד מִצִּיעַ, הַפֶּרַח אֵין מוֹצִיא פְּרִי, עַד עֶשְׂרִים וְאֶחָד יוֹם. וְרוֹאִים שֶׁהַזֵּהָר דּוֹרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק עַל פְּתִיחַת מִלְחַמַת גּוֹג וּמַגּוֹג שֶׁ"מִצִּפּוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה" עַל יְמֵי בֵּין הַמִּצְרִים. וְהַמְהַרְשֵׁ"א מַחְבֵּר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה גַם לְג' שְׁבוּעוֹת בֵּין הַמִּצְרִים, וְגַם לְג' שְׁבוּעוֹת מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד שְׁמִינֵי עֶצְרַת, וַיֵּשׁ רָמַז בְּרוּר בְּדַבְּרָיו שֶׁמִּלְחַמַת גּוֹג וּמַגּוֹג קְשׁוּרָה לְשָׁנֵי הַתְּאָרִיקִים. וְנִבִּיא אֶת דְּבָרָיו: (בְּכוֹרוֹת ח:) רָמַז יְרַמְיָהוּ "**מִקֵּל שְׁקֹד אָנִי רוֹאֶה**" שֶׁהֵם **כ"א יוֹם מִ"ז בְּתַמּוּז עַד ט' בְּאָב**, וְהֵם רָמְזוּ לוֹ יְמֵים אֵלוֹ בְּזוּגִיתָא אוּכְמָתָא עַל שֵׁם הַגְּלוּת, וּלְפִי שִׁישׁ עוֹד **כ"א יְמֵי סְלִיחָה וְשְׁמַחָה מִיּוֹם טוֹב רֵאשׁוֹן שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד כ"א תִּשְׁרִי** שֶׁהוּא הוֹשַׁעְנָא רַבָּא יוֹם גְּמַר הַחֲתִימָה כְּדֵאִיתָא בְּמִדְרָשׁוֹת, וְהוּא שְׁרַמְזוּ לוֹ בְּזוּגִיתָא חִיּוּרְתָא גַם כֵּן עַל שֵׁם לְבוֹן עֲוֹנוֹת וְכו', הֵן ב' שְׁעִירִים

שְׁהֵבִיאוּ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. לְפִי זֶה, כָּשֶׁם שֵׁיוֹם תְּשַׁעָה בָּאֵב שְׁמֵסִים אֶת כ"ב יְמֵי בֵּין הַמַּצְרִים הוּא יוֹם לְדַת מְשִׁיחַ, כִּף יוֹם שְׁמִינֵי עֲצֶרֶת שְׁמֵסִים אֶת כ"ב הַיָּמִים שֶׁל תְּחִלַּת חֹדֶשׁ תְּשַׁרֵּי הוּא יוֹם לְדַת מְשִׁיחַ, וּבְאַרְנוֹ שְׁלֹדַת מְשִׁיחַ הַתְּחִילָה בְּיוֹם שְׁמִינֵי עֲצֶרֶת תִּשְׁפ"ד. וְכֵן מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי' כַח לְפִי גִירְסַת הַר"ז מְרַגְלִיּוֹת) אָמְרוּ מְשׁוּם אַבְיֵי אֵין מְשִׁיחַ בָּא אֶלָּא בְּתִשְׁעָה בָּאֵב לְפִי שְׁקִבְעוּ אֶבֶל בְּזִמְנָן הַזֶּה וְעֵתִיד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹתוֹ יוֹם טוֹב שְׁנֶאֱמַר "וְהִפְכֵתִי אֶבְלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׁמְחַתִּים מִיְּגוֹנָם". וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'אֵשׁ הַמוֹעֲדִים' שֶׁהַפְּסוּק שְׁקִשׁוּר עִם יוֹם שְׁמִינֵי עֲצֶרֶת: (דְּבָרִים ד, לה) "אֵתָה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ" הוּא חֵלֶק מְקַרִּיאַת הַתּוֹרָה שֶׁל יוֹם תְּשַׁעָה בָּאֵב בְּפִרְשָׁה שֶׁל "כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשְׁנָתָם בְּאַרְץ וְגו'", לְרַמֵּז שֶׁהַאֹר הַגְּדוֹל שֶׁל יוֹם שְׁמִינֵי עֲצֶרֶת טְמוֹן בְּיוֹם תְּשַׁעָה בָּאֵב. וְכֵן הַשְּׁתַלְשֵׁל מְנַהֵג הַיְלָדִים בְּתִשְׁעָה בָּאֵב בִּירוּשָׁלַיִם, לְזֵרוּק בּוּבְקָעַס [אֵיִצְטְרוּבְלִים], בְּדוּמָה לְזִרְיַקַת הַסְּפָרִיּוֹת בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה.

מוּבָא בְּסִפְרִים עַל הַכְּתוּב (אֵיכָה א, א) "כָּל רֹדְפֵיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמַּצְרִים", שְׁמִי שְׁרוּדָף אַחֲרֵי הַתּוֹרָה יִשִּׁיג אֹתָהּ בְּיָמֵי בֵּין הַמַּצְרִים. וְכ"ב יְמֵי בֵּין הַמַּצְרִים הֵם כְּנֶגֶד כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַג"ר בְּנִיְהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א שְׁבַכ"ב יְמֵי בֵּין הַמַּצְרִים יֵשׁ מִפְתַּח שְׁעוֹת, לְרַמֵּז שְׁיָמִים אֱלוֹ פוֹתְחִים אֶת הַשְּׁעָרִים בְּשָׁמַיִם. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַרַה"ג ר' יִצְחָק גִּנְזִבּוֹרְג שְׁלִיט"א שְׁחֹדֶשׁ א"ב מְרַמֵּז עַל כְּלָלוֹת אוֹתִיּוֹת אֶל"ף בִּי"ת, וְכֵן מְגַלַּת אֵיכָה נִכְתְּבָה בְּסִדְר אוֹתִיּוֹת אֶל"ף בִּי"ת. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (סְנַהֲדָרִין קד-) "אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד" אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִפְּנֵי מַה לָּקוּ בְּאֶלְ"ף בִּי"ת מִפְּנֵי שְׁעָבְרוּ עַל הַתּוֹרָה, שְׁנִתְּנָה בְּאֶלְ"ף בִּי"ת. וַיֵּשׁ כָּאֵן רַמְזוֹ שֶׁהַתְּקוּן יִהְיֶה דְרָךְ לְמוֹד הַתּוֹרָה, לְכֵן יוֹם תְּשַׁעָה בָּאֵב קִשׁוּר עִם יוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁשִׁנִּיָּהֶם מוֹלִידִים מְשִׁיחַ בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה.

כְּתוּב (חֲבֻקִק ב, א) "אֵם יִתְמַהֲמָה חֲכָה לוֹ". נִרְאֶה דִּישׁ רַמְזוֹ עַל הַתְּמַהֲמָהוֹת הַמְּשִׁיחַ בְּכְתוּב שְׁנֶאֱמַר עַל לוֹט (בְּרַאשִׁית יט, טז) "וַיִּתְמַהֲמָה וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ" דְּנִשְׁמַת הַמְּשִׁיחַ הִיָּתָה כְּלוּלָה בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן בְּלוֹט, וְכִיּוֹן שְׁלוֹט עֵמֵד לְהוֹלִיד אֶת שְׁרֵשׁ נִשְׁמַת הַמְּשִׁיחַ בְּאוֹתוֹ זְמַן, הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת לְפָנֵי זֶה עֲנִיָן הַהַתְּמַהֲמָהוֹת שְׁבָאָה קֹדֶם לְדַת מְשִׁיחַ. וְכִמוֹ שֶׁהַתְּמַהֲמָהוֹת הַמְּשִׁיחַ הִיא לְצַרְךָ גְּמַר בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת שְׁנַעֲשָׂה בְּזִמְנָן הָעֵבוּר קוֹדֶם לְדַת הַגְּאֻלָּה, כִּף לוֹט הַתְּמַהֲמָה כְּדִי לְקַחַת רְכוּשׁוֹ מִסְּדָם וּלְהוֹצִיא נִיצוּצוֹת. וְכֵן נִרְאֶה דִּישׁ טַעַם שְׁלִשְׁלַת עַל מַלְת "וַיִּתְמַהֲמָה" לְרַמֵּז עַל הַנְּחָשׁ שְׁצוּרְתוֹ מִפְּתִלַת כְּמוֹ שְׁלִשְׁלַת וְהוּא מְכִישׁ אֶת רַחֲם הָאֵילָה לְהוֹלִיד מְשִׁיחַ. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' א. ה. שְׁלִיט"א שֶׁהַטַּעַם שְׁלִשְׁלַת עַל מַלְת "וַיִּתְמַהֲמָה" מְרַמֵּז עַל

השתלשלות הגאולה בדרך הטבע שגורמת את **ההתמהמהות**. והוסיף הרה"ג ר' יהודה קורן שליט"א שלכן השתלשל בגשמיות שצירי לדה נכתבים על מכשיר המוניטור בצורת **ששלת** לרמז על ההתמהמהות שהיא בבחינת שלשלת. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. עברון שליט"א שצירי לידה בגימטריא שטן שהוא מעורר אותם. וזה גם הגימטריא של שמחת תורה שעולה 1359 הינו צירי לידה ועוד מספר 1000 המספר של הגאולה העתידה.

מצינו בזהר (הקדמה ג: עם פירוש 'מתוק מדבש') שהיסוד הוא בבחינת מפתח, והשפעת הלדה היא דרך בחינת מפתח שנמצא ביד ה'. נראה דלכן השתלשלה בגשמיות צורת המפתח כמו זיגוג של צורת הששלת, כי זו צורת הלדה. וכן מצינו בירושלמי שמקשר את בדיקת הולד בשמן מפני שהשמן מזגזג, (נדה י:) שפיר מרקם אין בודקין אותו במים מפני שהן עזין ועוקרין אותו אלא בשמן מפני שהוא מתון ומזגזג. וכן השם זיגוג קשור למשה רבינו שהוא בסוד שליה בגימטריא משה, כמובא ברקאנטי (תחילת פרשת שמות) "וירא אליו מלאך ה' בלבת אש מתוך הסנה", יונתן בן עוזיאל תרגם ואתגלי זגזגאל מלאכא דה', ויראה לי כי הביאו לזה שהוא שר של תורה והוא רבו של משה רבנו, וכן אמרו בעלי הקבלה רבו של אדם רזיא"ל, רבו של שם יופיא"ל, רבו של יוסף גבריאל, רבו של משה זגזגאל"ל. וכן מובא בספר 'מגלה עמקות' (ואתחנן נז) "הנצנים נראו בארץ" הם ד' שרי התורה, "עת הזמיר הגיע", במלת זמ"ר נוטריקון זגזגאל"ל מיכאל"ל יופיא"ל רזיא"ל.

תמונות ממעמד המקובלים בבית המקובל הגרי"מ מורגנשטרן שליט"א פדיון נפש לחטופי עזה וכל אחינו

בית ישראל שנמצאים בצרה

74 חשון, תשפד, ישועה, אליה, משיח, גאלה, מועד

ב לה-יא צפון מאהבאמה עמודי הם עשרים ואדני העשרים
 ב לה-יב יבאמה עמודי הם עשרה אדני הם עשרה ו' העמד
 ב לה-יד חמש עשרה אמה אל הכתף עמודי הם שלשה ואדני הם
 ב לה-טו רהאמה עמודי הם שלשה ואדני הם שלשה כל קלעי החצ
 ב לה-ז חשוקי הם כסף וצפון ראשי הם כסף והמחשק כי כס
 ב לה-יח ותולעת שני ושמשזרו עשרי אמה ארך וקומה בר
 ב לה-יט סארבעה נחשתו ו' הם כסף וצפון ראשי הם וחשקיה
 ב לה-כא משכן משכן העד תאשר קד על פי משה עבד תהלו י' שב
 ב לה-כב הודה עשה את כל אשר צוה יהוה והאת משה ואתו אהלי א
 ב לה-כג בתולעת שני ובשכל הזבה עשו למל אכה בכל מ
 ב לה-כד ותושלשי ששל בשקל הקדש ו' כסף קוד העדה מאת
 ב לה-טו על גלגל תמחצו תהשקל בשקל הקדש של כל העבר על הפ
 ב לה-טו סו' משמא ותו חמשי סו' יהי מאת כרה כסף לצקת את

מועד: 74 משיח: 19- ישועה: 74 משיח: 66
 חשון: 57 תשפד: 74 מועד: 34 משיח: 51 מועד: 94
 מועד: 86 תשפד: 2 חשון: 44 אליה: 4 אליה: 74

725 הכל גאלה, בשנת, התשפד, משיח, באקץ, אזהשבת

א מ-ו יכ' באפס הרגואי שוב רצונם עקרו שורארו אפס כי עז עברתם כי קשתה אחל קמבי עקבו אפי צם בישראל יהו
 א מ-ז ברכת שדי סורחם ברכת אביך גברו על ברכת הור' עדתא ותגבעתו למה י' לראשי וסוף לקדקדנז יראחי ו
 א נ-ה אעלה נאו אקברה את אבי ואש בהו ימרפר עה עלהו קבר את אביך כאשר שב עין יעלי וסוף לקבר את אבי ווי
 א נ-ח והננו לך לעבד' סו' ימראלהם וסוף אלתי ראוכי התחתאלהי סאני ואתם חשבתם על ירהאלהי חשבה לטבה
 ב א-י הכי יתקראנה מלחמה' נוסף גמהו אעל שנינו ונלחמנו ו' עלהמן הארץ ושימו עלי ושרי מסי למען ענתו
 ב ב-ב לשה ירחים ו' לאי כל העוד הצפינו תקח לו ותבגמאו תחמרה בחמרו בזפתו תשם בהאתה ילדו תשם בסוף על שפ
 ב ב-טו הו יברח משה מפני פרעהו ישב בארץ מצרים ו' וישבע לה בארץ מצרים ו' וישבע לה בארץ מצרים ו'
 ב ג-ד רמשה משהו ימרונה ו' ימראלתי הרבה לשלנעל יקמעהל' ל' כי ימקו אשאר אתה עומד עלי ואדמת קדשהו
 ב ג-טו אל בני ישראל יהוה האלהי אבתי כמ' אלהי אברהם אלהי יעקב שלחני אלי כי כזה שמי לעלם וזה זכר
 ב ד-ד ו' ימר יהוה אל משה שלח ידך ואחז' נבו ו' ישלח ידו ו' יחזקבו ו' יהי למטה בכפו למען יאמינו כי נראה אלי
 ב ד-טו עשון ודברו אלך אלהים יהוה אלהי ישראל ו' אלהי סו אתה מטה הזתקח בידך אשר תעשה ב
 ב ד-ל תכלה דברי אשאר דברי יהוה אל משהו עש האתלע' יהם י' אמן העם' ישמעו כי קדיהו האתבני ישראל' וכ
 ב ה-א ברוי פץ העסב כל ארץ מצרים לקשקשלת' והג' שאצי סלאמר כל מעשי כסדברי וסבי ומו כאשר בה' ותה
 ב ו-ג לשדי ושמיי יהוה לאנו דעתיה להם וגם הקמ' את' יתי אתם לתלתהם את ארץ כנען את ארץ מגרי הם אשר גרו בה
 ב ו-טו תאלה משפח' תשמעון ואלה שמות בני לו' לתל' תם גרשון וקתומר רי ושני יח' ילו' ישבעו שלשי סומאת שנה
 ב ז-ל עהו ימר' יהוה אל משהו אהנת ין אלהי' מ' פרעהו אהרן אחיך יהי הנבי אן אתה דבר את כל אשר אצו ון אהרן
 ב ז-טו קראתו על שפתהי ארו המטה אשר נהפך לנח' תקח בידך ו אמרת אלי ו' יהוה אלהי העברי שלחני אלי ין לאמר של
 ב ז-כז בדני ואם' מאן אתה שלחנה אנכי נגף את כל גבו לך בצרדעי ושרעהי ארצ פרדעי סועלו ובאו בניך ובח
 ב ח-א בדאת לבו ולא שמע אלם כאשר דבר יהוה' ו' ימר יהוה אל משהו אמר אל אהרן נטה את מטן והן את עפר הארץ והיה
 ב ח-כב נזבחתו עבת מצרים לעיני הם ולא יסקלנו דרך שלשתי מימי סנ לך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר ימר
 ב ט-ח אל משהו אל אהרן קח ולכסמלא חפני כספי חכבשן וזרקו משהו שמי מה לעיני פרעהו יהי לאבק על כל ארץ מצר

באקץ: 725 גאלה: מ 726 אזהשבת: מ 726 בשנת: מ 724 התשפד: מ 724 משיח: 725

צפנים מאת הרה"ג ר' נ' דויטש שליט"א

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנו בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בֶּר מְנַסִּיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת